

Martina Ištvan

Martina Ištvan magistrica je likovne edukacije, smjer kiparstvo, na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu gdje titulu stječe pod mentorstvom Vlaste Žanić. Svoje formalno umjetničko obrazovanje nadopunjuje studijima likovne pedagogije pri Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci i Akademiji likovnih umjetnosti u Osijeku. Sudjeluje u nizu grupnih izložaba i festivala među kojima i *Pi*kin dim* u Esseker centru u Osijeku, *Susreti u nastajanju* u Kulturnom centru Osijek, *Unseen* filmski festival u Cavtatu, *Grad na drugi pogled* u Karlovcu, *Trans-Form* u Muzeju suvremene umjetnosti u Ljubljani. Dobitnica je nagrade Akademskog vijeća ALU najuspješnijim diplomantima akademsku godinu 2018/2019. Dobitnica je nagrade A4 u sklopu koje je izlagala u Galeriji umjetnina Split, u Galeriji Široj u Zagrebu te Galeriji Waldinger u Osijeku. Članica je HDLU od 2019. godine.

Leopold Rupnik

Leopold Rupnik student je povijesti umjetnosti i germanistike na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Završava obrazovni program *Ženski studiji* Centra za ženske studije 2016. godine. Dobitnik je Rektorove nagrade za znanstveno-umjetnički projekt *Deutsch-römisches Brevier: 500 godina - 400 primjeraka - 1 objelnica*. Suradnik je Galerije CEKAO pri Pučkom otvorenom učilištu u Zagrebu i Galerije f8 pri Akademiji za dramske umjetnosti, a surađuje 2018. godine i na Međunarodnom studentskom bijenalu u galeriji Academia Moderna. Urednik je kulturno-umjetničkog portala Kulturflux. Objavljuje znanstvene i esejističke članke u časopisima i na portalima te sudjeluje u znanstveno-umjetničkim skupovima.

KORTIL

HKD

A4 2. IZDANJE



VERTIGO

MARTINA & LEOPOLD
IŠTVAN RUPNIK

Kortil
Strossmayerova 1
51000 Rijeka

+385 (0)51 377 051
galerijakortil@hkd-rijeka.hr
facebook.com/galerijakortil

Radno vrijeme
Radnim danom 10–13 i 17–20 h
Subotom 10–13 h

A4 2. izdanje

Martina Ištvan & Leopold Rupnik

Vertigo

10–21. ožujka 2020.

Proces propitivanja identiteta ujedno označava i postupak ograđivanja od problema koji su dio onoga što čini bivstvo svake osobe. Analitičkim instrumentarijima poput introspekcije ili retrospekcije moguće je ponirati u vode podsvjesnog i spoznati uzroke vlastitih destruktivnih mehanizama. Proces spoznaje podsvjesnih mehanizama svojstven je svakom čovjeku, a svoju inačicu uranjanja u podsvjesno Martina Ištvan predstavlja u multimedijalnoj izložbi *Vertigo*. Izložbu čine dvije kiparske instalacije, kinetička skulptura i zasebni video rad kojima umjetnica bilježi trenutke osobne fragmentacije u različitim periodima života, kao i metode kojima se autokritički hvata u koštac s isplivanim fragmentima podsvijesti.

U radu *Skok u sebe* umjetnicu simboliziraju noge odijeljene od trupa i postavljene na vrha ljestava u položaju skoka u ponor vlastite podsvijesti predstavljene bazenom s plutajućim perikama. Dezintegracija perika odražava unutrašnje procese umjetničke dezintegracije. Skok treba gledati kao autoanalitički čin prijelaza iz svjesnog stanja u nesvjesno, kako bi se proniknuli uzroci različitih unutrašnjih uvjetovanosti. Ogledalo postavljeno nad bazenom pojačava dojam propadanja svijesti, a istovremeno zrcaljenje u bazenu simbolizira i autorefleksiju umjetnice o njenom unutrašnjem životu.



Skok u sebe, 2019.

U kinestetičkoj skulpturi *Vrtnja*, umjetnica sebe postavlja u kadar instalacije kroz zgrčene ruke koje se drže za rotirajuću ručicu. Okretanje ruku oko ručice simbolizira vrtnju u krug oko postojećih problema. Kontinuirano snažni okreti ruku sugeriraju vrtoglavost ulaska u podsvijest i sanaciju potisnutih trauma koja može dovesti do uspostave stabilnog životnog ritma ili, pak, besmislenu dinamiku vrtnje oko problema koja vodi u (auto)destrukciju.

Udaljavanje od problema ujedno je i proces koji uključuje vlastito defragmentiranje. U suštini riječ je o ambivalentnom procesu kojim se umjetnica bavi u radu *Potonuće*. Dvojnost se u radu temelji na ishodu autorefleksivnih postupaka – s jedne strane umjetnica prikazuje suočavanje s podsviješću u obliku polegnutih, opuštenih nogu na postamentu, a s druge strane

potiskivanje anksioznosti materijalizira u plišanim psićima koji najlonom odvojeni od ispruženih nogu cvile i međusobno se sudaraju. Rezultat gledanja u podsvijest i odmicanja od internaliziranih mehanizama sučeljavanja s problemima u umjetničkom radu se udvaja tako što se ponavljanje umjetničkih razvijenih i usvojenih rehabilitacijskih metoda ovisno o perspektivi gledanja predstavlja kao uspješan ili neuspješan autoterapijski projekt. Teme perspektive i promatranja umjetnica se dotiče i prilikom oblikovanja postamenta tako što ga u donjem dijelu ravnim rezom perspektivno mijenja, naglašavajući pritom perspektivu postamenta.

Kratkometražni eksperimentalni video rad *Vertigo* objedinjuje predstavljene instalacije. Snimljenim kadrovima umjetničina previranja postavljena su u autobiografski kontekst, uprizorujući



Potonuće, 2019.

osobnu fragmentaciju u umjetnici bliske lokuse. Montirajući kadrove izvedbi kretnji i *one-minute* skulptura nasuprot bučnih kadrova laveža psića, umjetnica u narativ unosi osjećaj nervoze i nestrpljenja naglašavajući kroz video tjeskobno osjećanje koje prožima cijelu izložbu.

Leopold Rupnik



Vrtnja, 2019.

A4 je nacionalni natječaj koji povezuje studente diplomskog studija umjetničkih akademija i povijesti umjetnosti u svrhu organiziranja izložbe koja će povezati buduće umjetnike/umjetnice i buduće povjesničare/povjesničarke umjetnosti iz cijele Hrvatske. Odabrani autori na Natječaju za 2019. su Martina Ištvan (Akademija likovnih umjetnosti u Zagrebu) i Leopold Rupnik (Filozofski fakultet u Zagrebu) pod mentorstvom dr. sc. Vlasta Žanić, izv. prof. art. i dr. sc. Josipa Alviž, docent.